

Főtisztelendő Atyák! Tisztelt Pálos Közösség!

Tisztelt Vendégek!

Alig két esztendővel ezelőtt százak kísérték utolsó útjára az 1951-ben koholt vádak alapján kivégzett Vezér György Ferenc pálos atya tömegsírból előkerült földi maradványait. A mártír szerzetes pap sírkövén a pálos költő, Virág Benedek sorai olvashatók: *„Születtem. Szerettem a hazámat s dolgoztam érte. Ez az én életem története.”*

Ez a hitvallás nemcsak Vezér György Ferenc atya életének esszenciája, hanem a pálos szerzetesrendé is.

Aki tudja, kik a pálosok, azt is tudja, hogy ez az egyetlen magyar alapítású szerzetesrend. Olyan történelmi korban alakult, amikor különösen nagy szüksége volt a magyarságnak a lelki megerősödésre. A kiszolgáltatottságban az egyetlen megtartó erőt a hit jelentette. A pálosok közössége ezt a hitet sugározta, tanítást, műveltséget, reményt és menedéket adva sokaknak.

Október a magyar vértanúság hava. Október 6. és október 23. között őszinte tisztelettel emlékezünk a Magyar Pálos Rend hőseire, akik együtt éltek – s ha kellett, együtt szenvedtek, együtt haltak – magyar testvéreikkel, a rájuk bízottakkal. Meghajtjuk fejünket az áldozatok előtt, és köszönetet mondunk évszázadok országépítő, embert szolgáló munkájáért.

Pázmány Péter nevezetes gondolata szerint *„Ha tudni akarod az ország állapotát, tekints Remete Szent Pál rendjére.”* S valóban, a rend sorsa mindig összefonódott az ország sorsával. Amikor 80 esztendővel ezelőtt, kényszerű távollét után visszatelepülhettek Magyarországra, még nem tudhatták, hogy hamarosan ismét történelmi kataklizmák között kell utat, példát mutatniuk szeretetből és áldozatvállalásból.

Az elmúlt nyolc évtized hozott szétszórátást és adott újakezdést. A mostani kiállítás pedig már közel 800 küzdelmes esztendő történetét mondja el. Örömmel gondolok arra, hogy ma ismét olyan kor részesei vagyunk, amelyben a rend és az ország együtt, sorsközösségben élhet és gyarapodhat.

Budapest, 2014. október 16.

Áder János
Áder János